

Posudek oponenta

UNIVERZITA PARDUBICE, FF, KSKA

KOMUNIKAČNÍ STRATEGIE A SEBEPREZENTACE V PROFESNÍM A OSOBNÍM ŽIVOTĚ

DIPLOMOVÁ PRÁCE, 2019

AUTOR PRÁCE: Bc. Martin Vilím

VEDOUČÍ PRÁCE: PhDr. Tomáš Samek, Ph.D.

Diplomová práce Martina Vilíma se zaměřuje na problematiku komunikačních strategií a sebe prezentace.

V úvodu práce nacházíme kvalitně zpracovanou metodologii a teoretická východiska. V této části student prokázal schopnost analýzy dostupné odborné literatury. Můžeme se jistě ptát, zda mnohokrát kritizovaná dramaturgická sociologie E. Goffmana, je stále aktuálním přístupem. Nicméně to neubírá nic na její popularitě. Problém vidím spíše v tom, že teoretická příprava se, do analýzy výstupů terénního výzkumu, promítá už podstatně méně. Místy práce dokonce působí spíše jako z oblasti managementu. Poskytuje návody jak lépe a efektivněji provádět svou práci.

Sám terénní výzkum sestává z pěti rozhovorů a „autoetnografie“, která ale není dostatečně otevřená. Student si za svůj výzkumný terén zvolil agenturu vymáhající dluhy, ve které pracuje jako telefonický vymahatel pohledávek. Výběr terénu mnohé slibující, ale také problematický. Nástin pozicionality se mi jeví jako nedostatečný. Snad bychom ho mohli považovat za přijatelný z hlediska metodologického ukotvení. Chybí mi však hlubší osobní reflexe. Práce podobných agentur je vnímána částí společnosti negativně. Jaký je cíl práce telefonického vymahatele? Spočívá skutečně ve snaze pomoci dlužníku řešit problematickou situaci? Nebo jde jen o nezbytnou součást procesu, ve kterém je cílem agentury exekuční řízení? Přes obsáhlý popis pracovního prostředí se dozvídáme jen málo o principech fungování a motivace, které agenturu pohání.

Jako otázku také vnímám vhodnost zvoleného terénu pro výzkum komunikačních strategií. Z práce vyplývá, že komunikační strategie jsou v rámci pracovní činnosti výrazně omezené nejen formálně, ale také časově. Chtěl snad autor zachytit individuální variabilitu komunikačních strategií na omezeném prostoru?

Osvěžující je kapitola věnovaná problematice dluhu. Student zmiňuje autory jako je Mauss a Graebner. Osobně bych uvítal, ve vztahu ke zvolenému terénu, spíše tuto perspektivu.

Mám také dojem, že se student málo věnuje problematice sebe prezentace, která je obsažena ve výzkumných otázkách. Zejména pak v mimopracovním životě.

Autor tak cíle práce naplňuje pouze částečně. Předkládaná práce je přesto zajímavou sondou do fungování agentury vymáhající dluhy. Diplomovou práci Martina Vilíma považuji za vcelku zdařilou a doporučuji ji k obhajobě s hodnocením „C“.

Tomáš Boukal